

AKT O USŁUGACH CYFROWYCH

Komentarz

redakcja naukowa Jacek Gołaczyński, Rafał Skibicki

Gabriela Bar, Kamila Brylak, Witold Chomiczewski, Wojciech Dubis
Maria Dymitruk, Krzysztof Garstka, Aleksandra Glanc-Gołaczyńska
Jacek Gołaczyński, Łukasz Goździaszek, Jarosław Greser, Bartosz Kolarz
Aleksandra Kuczerawy, Wojciech Lamik, Joanna Lentka-Wróbel
Martyna Mielniczuk-Skibicka, Magdalena Piech, Przemysław Polański
Patricia Sharp, Rafał Skibicki, Jędrzej Stępniewski, Agnieszka Sztoldman

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

AKT O USŁUGACH CYFROWYCH

Komentarz

redakcja naukowa Jacek Gołaczyński, Rafał Skibicki

Gabriela Bar, Kamila Brylak, Witold Chomiczewski, Wojciech Dubis
Maria Dymitruk, Krzysztof Garstka, Aleksandra Glanc-Gołaczyńska
Jacek Gołaczyński, Łukasz Goździaszek, Jarosław Greser, Bartosz Kolarz
Aleksandra Kuczerawy, Wojciech Lamik, Joanna Lentka-Wróbel
Martyna Mielniczuk-Skibicka, Magdalena Piech, Przemysław Polański
Patricia Sharp, Rafał Skibicki, Jędrzej Stępniewski, Agnieszka Sztoldman

KOMENTARZE PRAKTYCZNE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 10 maja 2024 r.

Recenzent

Dr hab. Dariusz Szostek, prof. Uniwersytetu Śląskiego

Wydawczyni

Monika Pawłowska

Redaktorka prowadząca

Katarzyna Gierłowska

Opracowanie redakcyjne

Violet Design

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

Poszczególne części komentarza napisali:

Gabriela Bar – art. 3 lit. s, art. 27, art. 30, art. 34, art. 35, art. 39

Kamila Brylak – art. 22, art. 45, art. 47, art. 48, art. 58, art. 79, art. 80

Witold Chomiczewski – art. 64–76

Wojciech Dubis – art. 84–86

Maria Dymitruk, Bartosz Kolarz – art. 51

Maria Dymitruk, Joanna Lentka-Wróbel – art. 49

Maria Dymitruk, Patricia Sharp – art. 3 lit. n, o, art. 50

Krzysztof Garstka – art. 10

Aleksandra Glanc-Gołaczyńska – art. 4, art. 5

Jacek Gołaczyński – art. 1, art. 2, art. 3 lit. a, e, l, u, art. 33, art. 53, art. 77, art. 78, art. 82

Łukasz Goździaszek – art. 21, art. 37, art. 42, art. 43, art. 55–57, art. 61–63

Jarosław Greser – art. 38, art. 40, art. 87, art. 88

Aleksandra Kuczerawy – art. 18, art. 20

Wojciech Lamik – art. 3 lit. c, f, g, h, i, j, art. 11–13, art. 29

Martyna Mielniczuk-Skibicka – art. 3 lit. r, w, art. 19, art. 26, art. 46

Magdalena Piech – art. 3 lit. b, art. 6, art. 7, art. 15, art. 24, art. 31, art. 32, art. 41

Przemysław Polański – art. 16, art. 17

Rafał Skibicki – art. 3 lit. d, k, p, q, t, v, x, art. 8, art. 9, art. 36, art. 52, art. 81, art. 83, art. 89–93

Jędrzej Stępniewski – art. 3 lit. m, art. 14, art. 25, art. 59, art. 60

Agnieszka Sztoldman – art. 23, art. 28, art. 44, art. 54

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2024

ISBN 978-83-8358-620-5

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. +48 728 313 462


e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

WPROWADZENIE

the bird is freed

Elon Musk, 28.10.2022, Twitter (obecnie X),
po dokonaniu zakupu platformy Twitter

 @elonmusk *In Europe, the bird will fly
by our EU rules. #DSA*

Thierry Breton, Komisarz ds. rynku wewnętrznego,
28.10.2022 r., Twitter (obecnie X),
w odpowiedzi na wcześniejszy wpis Elona Muska

W dniu 19.10.2022 r. został uchwalony jeden z najważniejszych aktów prawnych z zakresu prawa internetu ostatnich dwudziestu lat – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2022/2065 w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych, dalej jako DSA lub rozporządzenie 2022/2065). Celem tego aktu, jak stanowi jego motyw 1, jest odpowiedź na wyzwania, jakie pojawiły się w dwadzieścia lat po przyjęciu dotychczasowych ram prawnych, uregulowanych w dyrektywie 2000/31/WE, czyli dyrektywie o handlu elektronicznym. Od 2000 r., bo wtedy właśnie przyjmowano dyrektywę o handlu elektronicznym, Internet zmienił się nie do poznania, co jest obecnie chyba oczywiste dla każdego obywatela Unii Europejskiej. Jak zauważył unijny prawodawca, pojawiły się nowe modele biznesowe i usługi, takie jak platformy internetowe, internetowe serwisy społecznościowe i internetowe platformy umożliwiające konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów na odległość, które pozwoliły użytkownikom biznesowym i konsumentom na przekazywanie i uzyskiwanie dostępu do informacji oraz zawieranie transakcji na nowe sposoby¹.

Nie jest to jednak jedyna przyczyna uzasadniająca uchwalenie DSA. Warto bowiem pamiętać, że dyrektywa o handlu elektronicznym była aktem treściowo krótkim, składającym się z 23 artykułów na zaledwie piętnastu stronach. Co więcej, dyrektywę zbudowano wokół

¹ Motyw 1 DSA.

horyzontalnego systemu wyłączenia odpowiedzialności dla dostawców usług pośrednich, tj. niezależnego od podstawy prawnej takiej odpowiedzialności². Bardziej szczegółowe regulacje obowiązków dostawców usług pośrednich pozostawiono państwu członkowskiemu, umożliwiając im wprowadzenie procedury regulującej usuwanie lub blokowanie dostępu do informacji³, a także samoregulacji⁴. Zamiast zapewnić jednak harmonizację rynku, doprowadzono w ten sposób do jego rozdrobnienia. Dlatego też celem rozporządzenia DSA jest harmonizacja warunków świadczenia usług pośrednich na całym rynku wewnętrznym UE w celu uniknięcia fragmentacji tego rynku oraz zapewnienia pewności praw⁵. W związku z tym DSA nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek rezygnacji z ustanawiania lub utrzymywania w mocy dodatkowych wymogów krajowych w odniesieniu do spraw objętych zakresem rozporządzenia⁶. Celem DSA jest również stworzenie warunków bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie środowiska internetowego, w którym skutecznie chronione są prawa podstawowe zapisane w Karcie praw podstawowych⁷.

Akt o usługach cyfrowych konsekwentnie zbudowano na fundamencie, jaki stanowiła dyrektywa o handlu elektronicznym⁸. Widać to szczególnie po zasadniczo niezmiennych przepisach dotyczących wyłączenia odpowiedzialności i braku ogólnego obowiązku w zakresie monitorowania⁹. Wyznaczony w ten sposób został też zakres podmiotowy rozporządzenia, dotyczy ono bowiem wyłącznie dostawców świadczących usługi pośrednie¹⁰.

² Tak: L. Edwards, *Role And Responsibility Of Internet Intermediaries In The Field Of Copyright And Related Rights*, Genewa 2010, s. 7. Por. P. Valcke, A. Kuczerawy, P.-J. Ombelet, *Did the Romans Get It Right? What Delfi, Google, eBay, and UPC TeleKabel Wien Have in Common* [w:] *The Responsibilities of Online Service Providers*, red. M. Taddeo, L. Floridi, Cham 2017, s. 102–103.

³ Art. 14 ust. 3 dyrektywy 2000/31/WE.

⁴ Art. 16 dyrektywy 2000/31/WE.

⁵ Motyw 2 DSA.

⁶ Motywy 2 i 9 DSA. Por. F. Wilman, *The Digital Services Act (DSA) – An Overview*, https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=4304586 (dostęp: 7.04.2024 r.), s. 16.

⁷ Motyw 3 DSA oraz art. 1 ust. 1 DSA.

⁸ Nie jest to zaskakujące, ponieważ właśnie tę dyrektywę określano mianem „rdzenia” Jednolitego Rynku Cyfrowego. Tak: A. de Streel, M. Husovec, *The e-commerce Directive as the cornerstone of the Internal Market. Assessment and options for reform*, Policy Department for Economic, Scientific and Quality of Life Policies, European Parliament, Luxembourg 2020, s. 9.

⁹ Tak P. Polański, *Model odpowiedzialności za nielegalne treści na gruncie Aktu o Usługach Cyfrowych*, MoP 2022/20, s. 1000. Podobnie również: M. Piech, *Wyłączenie odpowiedzialności dostawców usług pośrednich na gruncie Aktu o Usługach Cyfrowych. Analiza na tle dyrektywy 2000/31*, PNT 2022/3, s. 46; W. Chomiczewski, *Zasady wyłączeń odpowiedzialności dostawców usług pośrednich w projekcie rozporządzenia Akt o usługach cyfrowych (cz. I)*, PNT 2021/2, s. 21–22 (na etapie projektu DSA).

¹⁰ Zob. art. 1 ust. 2 oraz art. 2 ust. 1 DSA. Jak słusznie zauważa przy tym X. Konarski, poza zakresem stosowania DSA pozostaną dostawcy usług internetowych, którzy decydują o udostępnieniu w Internecie – swoich lub cudzych – treści (*content providers*). Jest to ważna praktycznie uwaga, ponieważ pokazuje ona, że DSA w istocie nie reguluje – jak można by sądzić po nazwie tego aktu – wszystkich usług cyfrowych, a jedynie ich część, jaką są usługi pośrednie. Por. X. Konarski, *Unijny akt o Usługach Cyfrowych – cele uchwalenia, zakres stosowania*, PNT 2022/3, s. 33.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/2065

z dnia 19 października 2022 r.

w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.Urz. UE L 277, s. 1; sprost. Dz.Urz. UE L 163 z 2023 r., s. 107)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁰,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów²¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²²,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Usługi społeczeństwa informacyjnego, zwłaszcza usługi pośrednie, stały się ważną częścią unijnej gospodarki i życia codziennego obywateli Unii. Dwa-dziesiąt lat po przyjęciu obowiązujących ram prawnych regulujących takie

²⁰ Dz.Urz. UE C 286 z 2021 r., s. 70.

²¹ Dz.Urz. UE C 440 z 2021 r., s. 67.

²² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z 5.07.2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z 4.10.2022 r.

usługi, ustanowionych w dyrektywie 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²³, nowe i innowacyjne modele biznesowe i usługi, takie jak internetowe serwisy społecznościowe i internetowe platformy umożliwiające konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, pozwoliły użytkownikom biznesowym i konsumentom na przekazywanie i uzyskiwanie dostępu do informacji oraz zawieranie transakcji na nowe sposoby. Większość obywateli Unii korzysta obecnie z tych usług na co dzień. Jednakże transformacja cyfrowa i wzmożone korzystanie z tych usług przyniosły również nowe zagrożenia i wyzwania dla indywidualnych odbiorców danej usługi, przedsiębiorstw i całego społeczeństwa.

- (2) Państwa członkowskie coraz częściej wprowadzają przepisy krajowe dotyczące spraw objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzeniem lub rozważają wprowadzenie takich przepisów, nakładając w szczególności wymogi w zakresie należytej staranności obowiązujące dostawców usług pośrednich dotyczące tego, w jaki sposób podmioty te powinny podchodzić do problemu nielegalnych treści, dezinformacji online i innych zagrożeń społecznych. Takie rozbieżne przepisy krajowe mają negatywny wpływ na rynek wewnętrzny, który zgodnie z art. 26 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów i usług oraz swoboda przedsiębiorczości, biorąc pod uwagę z natury transgraniczny charakter internetu, który jest powszechnie wykorzystywany w celu świadczenia tych usług. Konieczna jest harmonizacja warunków świadczenia usług pośrednich na całym rynku wewnętrznym, aby zapewnić przedsiębiorstwom dostęp do nowych rynków i możliwości czerpania korzyści z rynku wewnętrznego przy jednoczesnym zapewnieniu większego wyboru konsumentom i innym odbiorcom usług. Do celów niniejszego rozporządzenia za „odbiorców usługi” uważa się użytkowników biznesowych, konsumentów i innych użytkowników.
- (3) Odpowiedzialne zachowanie i działanie z należyłą starannością dostawców usług pośrednich ma zasadnicze znaczenie dla bezpiecznego, przewidywalnego i godnego zaufania środowiska internetowego oraz dla umożliwienia obywatelom Unii i innym osobom korzystania z przysługujących im praw podstawowych zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), w szczególności z wolności wypowiedzi i informacji, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa do niedyskryminacji, a także z wysokiego poziomu ochrony konsumentów.
- (4) Dlatego też, w celu ochrony rynku wewnętrznego i poprawienia jego funkcjonowania należy ustanowić zestaw jednolitych, skutecznych i proporcjonalnych

²³ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 8.06.2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.Urz. UE L 178, s. 1).

obowiązkowych zasad na poziomie Unii. Niniejsze rozporządzenie zapewnia warunki umożliwiające wprowadzanie innowacyjnych usług cyfrowych na rynku wewnętrznym i zwiększanie ich skali. Zbliżenie krajowych środków regulacyjnych na poziomie Unii dotyczących wymogów obowiązujących dostawców usług pośrednich jest konieczne w celu uniknięcia fragmentacji rynku wewnętrznego i położenia jej kresu oraz zapewnienia pewności prawa, a tym samym ograniczenia niepewności po stronie deweloperów i wspierania interoperacyjności. Stosowanie wymogów neutralnych pod względem technologicznym nie powinno utrudniać innowacji, lecz je stymulować.

- (5) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do dostawców niektórych usług społeczeństwa informacyjnego zgodnie z definicją w dyrektywie (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁴, tj. każdej usługi normalnie świadczonej za wynagrodzeniem, na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy. W szczególności niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do dostawców usług pośrednich, w szczególności usług pośrednich polegających na świadczeniu usług znanych jako usługi „zwykłego przekazu”, „cachingu” i „hostingu”, biorąc pod uwagę, że wykładniczy wzrost korzystania z tych usług, głównie we wszelkiego rodzaju zgodnych z prawem i użytecznych społecznie celach, zwiększył również ich rolę w pośrednictwie w zakresie niezgodnych z prawem lub w inny sposób szkodliwych informacji i działań oraz ich rozpowszechnianiu.
- (6) W praktyce niektórzy dostawcy usług pośrednich pośredniczą w zakresie usług, które mogą, ale nie muszą być świadczone drogą elektroniczną, takich jak zdalne usługi technologii informacyjnej, transport, zakwaterowanie lub usługi doręczeń. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do usług pośrednich i nie powinno mieć wpływu na wymogi określone w prawie Unii lub prawie krajowym dotyczące produktów lub usług, których świadczenie odbywa się poprzez usługi pośrednie, w tym w sytuacjach, w których usługa pośrednia stanowi integralną część innej usługi, która nie jest usługą pośrednią zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (7) Aby zapewnić skuteczność przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu oraz równe warunki działania na rynku wewnętrznym, przepisy te powinny mieć zastosowanie do dostawców usług pośrednich, niezależnie od ich miejsca siedziby lub miejsca, w którym się znajdują, o ile oferują oni usługi w Unii, czego dowodem jest istotne powiązanie z Unią.
- (8) Należy uznać, że takie istotne powiązanie z Unią zachodzi, jeżeli dostawca usług ma siedzibę w Unii lub, w przypadku braku takiej siedziby, jeżeli liczba odbiorców usługi w co najmniej jednym państwie członkowskim jest znaczna

²⁴ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z 9.09.2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.Urz. UE L 241, s. 1).

w stosunku do liczby ludności danego państwa członkowskiego lub państw członkowskich lub na podstawie ukierunkowania działalności na co najmniej jedno państwo członkowskie. To, czy działalność jest ukierunkowana na co najmniej jedno państwo członkowskie można ustalić na podstawie wszelkich istotnych okoliczności, w tym takich czynników, jak posługiwanie się językiem lub walutą, których powszechnie używa się w tym państwie członkowskim, lub możliwość składania zamówień na produkty lub usługi, lub korzystanie z odpowiedniej domeny najwyższego poziomu. Ukierunkowanie działalności na państwo członkowskie może również wynikać z dostępności aplikacji w danym krajowym sklepie z aplikacjami, z obecności reklam na rynku lokalnym lub z posługiwania się w reklamach językiem używanym w tym państwie członkowskim, lub z zarządzania relacjami z klientem polegającego na przykład na obsłudze klientów w języku powszechnie używanym w tym państwie członkowskim. W przypadku gdy dostawca usług kieruje swoją działalność do co najmniej jednego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 17 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012²⁵, należy również domniemywać, że zachodzi istotne powiązanie. Natomiast sama tylko techniczna dostępność strony internetowej z Unii nie może, wyłącznie na tej podstawie, być uznana za ustanawiającą istotne powiązanie z Unią.

- (9) Niniejsze rozporządzenie w pełni harmonizuje przepisy mające zastosowanie do usług pośrednich na rynku wewnętrznym w celu zapewnienia bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie środowiska internetowego, przeciwdziałania rozpowszechnianiu nielegalnych treści w internecie oraz zagrożeniom społecznym, jakie może stwarzać rozpowszechnianie dezinformacji lub innych treści, w którym to środowisku prawa podstawowe zapisane w Karcie są skutecznie chronione, a innowacje są wspierane. W rezultacie – o ile nie jest to wyraźnie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu – państwa członkowskie nie powinny przyjmować lub utrzymywać w mocy dodatkowych wymogów krajowych w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, ponieważ miałyby to wpływ na bezpośrednie i jednolite stosowanie w pełni zharmonizowanych przepisów mających zastosowanie do dostawców usług pośrednich zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia. Nie powinno to wykluczać możliwości stosowania innych przepisów krajowych mających zastosowanie do dostawców usług pośrednich, zgodnie z prawem Unii, w tym dyrektywą 2000/31/WE, w szczególności z jej art. 3, w przypadku gdy przepisy prawa krajowego służą realizacji uzasadnionych celów leżących w interesie publicznym, innych niż cele niniejszego rozporządzenia.

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z 12.12.2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. Urz. UE L 351, s. 1).

(10) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych aktów prawa Unii regulujących świadczenie usług społeczeństwa informacyjnego w ujęciu ogólnym, regulujących inne aspekty świadczenia usług pośrednich na rynku wewnętrznym lub określających i uzupełniających przepisy zharmonizowane określone w niniejszym rozporządzeniu, takich jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE²⁶, łącznie z jej przepisami dotyczącymi platform udostępniania plików wideo, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1148²⁷, (UE) 2019/1150²⁸, (UE) 2021/784²⁹ i (UE) 2021/1232³⁰ oraz dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³¹, jak również przepisy prawa Unii ustanowione w rozporządzeniu w sprawie europejskiego nakazu wydania dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych oraz w dyrektywie ustanawiającej zharmonizowane przepisy dotyczące mianowania przedstawicieli prawnych w celu gromadzenia dowodów na potrzeby postępowań karnych.

Podobnie w celu zapewnienia jasności niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla prawa Unii dotyczącego ochrony konsumentów, w szczególności, rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394³² i (UE) 2019/1020³³ oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady

²⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z 10.03.2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.Urz. UE L 95, s. 1).

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1148 z 20.06.2019 r. w sprawie wprowadzania do obrotu i stosowania prekursorów materiałów wybuchowych, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 98/2013 (Dz.Urz. UE L 186, s. 1).

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z 20.06.2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz.Urz. UE L 186, s. 57).

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z 29.04.2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym (Dz.Urz. UE L 172, s. 79).

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1232 z 14.07.2021 r. w sprawie tymczasowego odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy 2002/58/WE w odniesieniu do wykorzystywania technologii przez dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów do przetwarzania danych osobowych i innych danych do celów zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie (Dz.Urz. UE L 274, s. 41).

³¹ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 12.07.2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.Urz. UE L 201, s. 37).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z 12.12.2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.Urz. UE L 345, s. 1).

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z 20.06.2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.Urz. UE L 169, s. 1).

Książka omawia przepisy aktu o usługach cyfrowych (DSA) od strony praktycznej z uwzględnieniem aktualnego dorobku nauki polskiej i zagranicznej. Przedstawia ona zmiany, jakie wprowadza DSA w stosunku do wcześniejszych regulacji dyrektywy o handlu elektronicznym oraz ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Unikalną wartością komentarza jest także uwzględnienie polskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, która ma wdrożyć akt o usługach cyfrowych do prawa polskiego.

Publikacja szczegółowo prezentuje nowe regulacje dotyczące m.in.:

- obowiązku moderowania nielegalnych treści w Internecie przez platformy typu Facebook, X (dawniej Twitter) czy Google, a także
- wprowadzania obowiązkowej oceny ryzyka i większej przejrzystości algorytmów, co pomoże w walce ze szkodliwymi treściami i dezinformacją w sieci.

Książka przeznaczona jest przede wszystkim dla prawników praktyków, w tym sędziów, adwokatów, radców prawnych, prokuratorów, a także pracowników administracji oraz pracowników naukowych. Będzie ona również pomocna przedsiębiorcom z branż e-commerce, platform internetowych oraz dostawcom usług pośrednich.

„Publikacja (...) wychodzi naprzeciw oczekiwaniom środowiska prawniczego oraz IT w związku z wejściem w życie DSA, czyli Aktu o usługach cyfrowych, stanowiącego niejako konstytucję dla Internetu. Lektura obowiązkowa dla specjalistów prawa nowych technologii. Regulacja ta jest odpowiedzią na wyzwania związane z nowoczesnymi platformami internetowymi i zmianami w Internecie, jakie nastąpiły od 2000 roku, to jest od przyjęcia dyrektywy o handlu elektronicznym”.

Z recenzji dr. hab. Dariusza Szostka, prof. Uniwersytetu Śląskiego

Jacek Gołaczyński – profesor doktor habilitowany, kierownik Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego; sędzia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu; autor wielu publikacji z zakresu prawa nowych technologii; redaktor naczelny „Prawa Mediów Elektronicznych”.

Rafał Skibicki – doktor nauk prawnych; wykłada na Uniwersytecie Wrocławskim oraz Uniwersytecie Śląskim; radca prawny; członek redakcji „Prawa Mediów Elektronicznych”; zawodowo i naukowo zajmuje się prawem Internetu, prawem autorskim oraz prawem nowych technologii; prelegent na licznych konferencjach krajowych i zagranicznych.



9788383586205 W01P01

ISBN 978-83-8358-620-5



9 788383 586205

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: +48 801 044 545

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 359 ZŁ (W TYM 5% VAT)